

«Confusió amb un noi», la consulta de la setmana

[inicicentrareport]Cada setmana rebem varies consultes anònimes d'adolescents com tu que tenen problemes de tot tipus: amor, amistats, dificultats personals, estudis, sexualitat, conductes alimentàries...

Com ja sabràs si ets lector/a habitual, a El Consultori, un equip de psicòlogues i sexòlogues expertes resolen dia a dia les vostres preocupacions de manera totalment anònima. Aquí et deixem una de les consultes d'aquesta setmana.

Consulta anònima, noia de 19 anys: "Confusió amb un noi"

Sóc una noia de 19 anys. Fa dos anys em va començar a agradar un noi de la meva edat. Era com que gairebé no havíem parlat gaire (ja que va ser a unes colònies d'estiu) i jo sentia que m'agradava com a persona i que no era tant "atracció sexual". Vull dir, que és cert que hi pensava sovint amb ell perquè tenia alguna cosa que sentia que m'agradava però no a aquell nivell. Llavors fa gairebé un any vam quedar el grupet i no sé per què, de cop aquell dia em mirava molt (i jo flipant perquè hi vaig anar a la quedada bastant insegura de veure'l de nou i a més com avergonyida al mirar enrere i pensar que portava des de l'estiu pensant amb ell...). Vaig començar a sentir-me malament com si m'hagués passat massa temps pensant amb un noi que tmpoc es que conegués massa.. com si igual la idea que m'havia fet d'ell no fos ben bé ell (ho he llegit a altres consultes que a vegades quan sentim enamorament ens podem crear una falsa imatge de l'altre). La qüestió que una noia del grup li va dir a aquest en plan conya que si seguia asexual, i en aquell moment em va mirar de cop com obrint molt el ulls i jo en modo reflexe el vaig mirar amb cara de peix bullit (O sigui que literalment ens vam mirar..) però va ser taaaan incòmode... Ningú va dir res més al respecte i ens vam pirar. Em vaig ratllar bastant després d'això. Uns mesos més tard van proposar de quedar. Vaig decidir anar-hi i aquell cop ell va passar bastant de mi... Al acomiadar-nos li vaig xocar el puny i em va mirar tan malament... Com si li hagués enganxat un moc o com si em digués amb la mirada que el deixés en pau i que no vol res de mi... Des de llavors no l'he tornat a veure... I per sort meva, els sentiments em van anar marxant i avui dia crec que ja no m'agrada gens...

Em vaig fer a l'idea que no el veuria més, que va ser un "amor" adolescent i que realment jo he canviat i madurat moltíssim aquests últims mesos i per fi va deixar de venir-me sovint a la ment... El vaig oblidar. Però fa poc van obrir el grup i al veure el seu nom alguna cosa no sé per què s'em va remoure per dins.. és que realment havia sentit coses per ell i ara no sé què fer... hem quedat en uns dies i no sé si anar-hi. Pel meu bé, em fa cosa tornar a confondre'm o confondre'l a ell i la veritat ara m'hi sento superbé i orgullosa d'haver-lo deixat enrere i he pogut començar la uni molt més centrada.

En conclusió, creieu que hauria d'anar-hi i acabar d'aclarir els meus pròpis conflictes interns? La veritat tinc 19 i encara no he tingut el típic lio o nòvio i a vegades em sento com si ho hagués de fer ja pq si no no hauré viscut la adolescència (tot i que se q és una tonteria social)...I també volia preguntar si és normal quan t'agrada algú pensar massa amb aquella persona o inclús somiar desperta amb ell... Perquè ara em fa ràbia que inclús em vaig desconcentrar dels estudis (ja que estava fent 2n de batxillerat científic) per estar als núvols....

Això és tot... Moltes gràcies per llegir la meva consulta i espero que no s'hagi fet pesada ;)

Una abraçada!

Resposta de la psicòloga del Consultori:

Hola!!

Ai la incertesa... a vegades és el pitjor, oi?

Primer de tot, felicitats per tot el procés d'introspecció i per escollir voluntàriament deixar enrera aquest enamorament platònic.

És natural que hakis sentit aquesta remoguda en veure el grup, perquè es remou tota la incertesa que vas viure, el no saber què va passar o si el que va passar era real o imaginacions teves. L'ésser humà necessita entendre el que està passant i a vegades les relacions no són gens clares! Així que és natural que hakis tingut aquest sentiment. I no vol dir que vulguis estar amb ell, simplement que tens el record del malestar de no saber si era recíproc.

I referent a la teva consulta sobre els núvols... sí. És molt habitual que en l'enamorament perdem el món de vista, no ens importi gaire res i tot sigui irrellevant ;)

Esperem haver-te ajudat!

Una abraçada!

Laia Sala, psicòloga infanto-juvenil.

Si tens qualsevol por, dubte o problema ens pots escriure anònimament a través d'aquest formulari especificant si la consulta és de Psicologia general, sexualitat o alimentació i imatge personal:

[consultori]1[/consultori]
[ficentrareport]